

VOORLOPIG VERSLAG van de commissie van rapporteurs voor het ontwerp van wet houdende regelen betreffende het ter beschikking stellen van arbeidskrachten (Wet op het ter beschikking stellen van arbeidskrachten).

De overweging van dit wetsontwerp in de afdelingen der Kamer heeft geleid tot het volgende.

Verscheidene leden verklaarden, dat zij er — met een aantal leden der Tweede Kamer — de voorkeur aan zouden hebben gegeven, indien de bewindsman het te dezen door de Sociaal-Economische Raad voorgestane systeem, nl. een generiek verbod op het ter beschikking stellen van arbeidskrachten, waarvan de aan het woord zijnde leden een meer slagvaardig beleid verwachten, zou hebben gevolgd (vgl. memorie van toelichting, blzz. 4 en 6, linkerkolom; memorie van antwoord aan de Tweede Kamer, blzz. 2, rechterkolom en 3). Zij zouden het op prijs stellen te vernemen, welk beleid de Minister, na het kracht van wet verkrijgen van dit ontwerp, zal volgen. Overweegt hij een verbod voor alle sectoren van het bedrijfsleven, of alleen voor sommige bedrijfstakken en zo ja, voor welke?

Dezelfde leden vroegen voorts, waarom de door de Sociaal-Economische Raad aanbevolen uitbreiding van het begrip onderneming in artikel 1, lid 3, niet is gevolgd (vgl. Advies over de uitlening van arbeidskrachten, 1961, nr. 5, blz. 8).

Kennis genomen hebbende van 's Ministers voornemen vóór de afkondiging van een verbod zo mogelijk de Stichting van de Arbeid te horen (memorie van antwoord aan de Tweede Kamer, blz. 3, linkerkolom), vroegen deze leden zich af, of het niet meer voor de hand ligt ter zake de Commissie Arbeidswetgeving van de S.E.R. in te schakelen. Deze commissie toch beschikt over een ruime ervaring ter zake van de arbeidsbeschermende wetgeving.

De leden, hier aan het woord, betuigden ten slotte hun instemming ermee, dat, wanneer dit ontwerp het *Staatsblad* zal hebben bereikt, eindelijk tegen het euvel der koppelbazen door een speciaal daarop gerichte regeling zal kunnen worden opgetreden. Naar hun mening had de Regering wel lang gewacht met aan de in de Staten-Generaal ter zake geoefende aandrang gevolg te geven.

Vastgesteld 22 juni 1965.

LOUWES

MIDDELHUIS

DE GEER VAN OUDEGEIN

VAN WINGERDEN

DE GAAY FORTMAN (*voorzitter*).